

INGEZONDEN.

Geachte Redacteur!

Nogmaals verzoeken wij U een weinig plaatsruimte ter beantwoording van de ingezonden stukken in het *Tijdschrift* van 9 Mei l.l.

Wij zullen alle daarin gemaakte opmerkingen niet beantwoorden, daar zij de hoofdzaak niet betreffen: de bedreiging van onze vrijheid en onafhankelijkheid.

Evenmin zullen wij enkele daarin voorkomende persoonlijke aanvallen beantwoorden, daar deze o. i. in een discussie over een principiëele quaestie vermeden behooren te worden.

Wij wenschen bij dezen uitdrukkelijk te verklaren, dat het doel van ons schrijven alleen was de medici en apothekers in ons land tijdig in te lichten en te waarschuwen; dit doel is thans bereikt en wij zouden misschien verder gezwegen hebben, ware ons niet gebleken dat Prof. GUNNING en misschien ook anderen onze houding in deze zaak verkeerd beoordeelen.

Het is waar, dat wij drukproeven ontvingen (uitgezonderd het Prospectus), doch deze waren geheel gecorrigeerd en schriftelijk aangevuld; er is ons trouwens uit het ingezonden stuk van den directeur niet gebleken, dat de inrichting der Maatschappij wat de hoofdzaken betreft, veranderd is en bovendien waren wij niet afgegaan op deze stukken alleen. Wij hebben — en dit voornamelijk in antwoord aan Prof. GUNNING — twee avonden vergaderd met één der leden van den Raad van Bestuur, die dus alle gelegenheid gehad heeft en deze ook heeft aangegrepen om ons volledig en juist in te lichten. Ook is daar, hoewel vruchteloos, een poging tot overleg beproefd; één der medici stelde voor, dat de Maatschappij zou afrekenen met de verzekeren, dus zonder geneeskundigen aan te stellen en een instructie te geven. Een ander meende het stelsel van periodieke uitkeeringen bij ziekte enz. beter, op de wijze zooals door de Maatschappijen „Minerva” en „Hokla” te Amsterdam geschiedt. Op deze voorstellen wenschte men niet in te gaan, daar de Statuten enz. reeds waren vastgesteld. Eerst na deze vergaderingen verscheen ons stuk. Ook konden wij niet langer wachten, omdat de voorstellen voor de „Algemeene Vergadering” vóór 15 Maart bij het Hoofdbestuur moesten zijn ingediend.

De Dordtsche medici hebben geen plan zelf een dergelijke Maatschappij op te richten; mochten wij echter ooit van de noodzakelijkheid overtuigd worden van een uitbreiding der bestaande ziekenfondsen tot meer gegoeden, dan *kunnen* wij dat even goed zelf ten uitvoer brengen en wel zonder kapitaal. Een agent of bode int de contributies en aan het einde van het jaar worden de verschillende functionarissen betaald. Aldus werkt het Algemeen Ziekenfonds alhier reeds langer dan vijftig jaar.

Ons grootste bezwaar is tot heden door niemand bestreden en dit valt ook niet weg te redeneeren. Wij worden op deze wijze ambtenaar eener Maatschappij; hierin ligt niets vernederends, doch zoodra het een belangrijk deel

van ons inkomen betreft, zijn wij afhankelijk geworden en dit is niet in het belang van een richtige uitoefening van onze moeilijke taak, dus ook niet in het belang van het publiek.

Wij danken U, geachten Redacteur, bij voorbaat voor de plaatsing van dit antwoord.

Dr. H. I. DE GRAAF.

Dr. A. GEYL.

Dr. F. DELHEZ.

G. P. VAN TROOYEN.

Dr. J. M. VAN LOON.

TH. STOOP.

A. C. VAN BRUGGEN.

Dordrecht, 18 Mei 1896.

Mijnheer de Redacteur!

Naar aanleiding van het schrijven van den Heer ALI COHEN in n°. 21, verzoek ik U nog het volgende te plaatsen.

Dat ik aan de Afdeelingen en niet aan hem in overweging gaf om de woorden, waartegen hij protest aantekende, als niet geschreven te beschouwen, vindt zijn grond in het feit, dat door de Afdeeling Dokkum en Omstr. de quaestie ter overweging en behandeling is gegeven aan de Afdeelingen en niet aan den Heer ALI COHEN. Van intrekking der woorden is geen sprake.

En waar de Heer ALI COHEN nu weder ontkent de door mij aangehaalde woorden gesproken te hebben, acht ik het beter daarover te zwijgen. Ons voor-debat zou op die manier in een kwajongensgekibbel ontaarden.

Alleen schijnt er uit te blijken, dat de Heer ALI COHEN nu op een ander standpunt staat als in November 1893. Niets zou mij aangenamer zijn dan dit vermoeden te hooren bevestigen op de Algemeene Vergadering en in hem een zeer gewaardeerden steun te vinden voor het voorstel der Afdeeling Dokkum en Omstr.

En wanneer ik dit schrijven richt aan de Red. en niet aan den Heer ALI COHEN, zoo verzoek ik hem wel te willen gelooven, dat dit niet geschiedt uit gebrek aan de noodige deferentie voor zijn persoon, maar omdat ik zelfs den schijn van een persoonlijken strijd wil vermijden bij een gewichtig voorstel.

Hoogachtend,

Uw Dw. Dn.

P. DE JAGER.

Voorzitter der Afd. Dokk. en Omstr.

◊◊◊